

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI
A. FERRER Y CODINA.

ARTISTICH
RAMON ESCALER

Preu de subscripció 2 R^s al mes.

REDACCIO. San Pau-56-Lit.

CARME PARREÑO

Com á Reyna en la Comedia
l'ha proclamada la fama;
y está molt justa en lo drama,
y está molt bé en la tragedia.
Te bellesa y actitut
elegant que deixa rastre,
Es de nostra Escena, un astre
de primera magnitud.

LOS ESCRIBIDORS

—*—

Hi ha un refran molt antich, no tant pot ser com aquell de que: La vida es una corta detencion en la antesala de la muerte, de R. Alonso; pero vaja que si es deixés la barba la tindria mes blanca que la de D. Victor; y es aquell de que «De poeta y de loco todos tenemes un poco» y estich segur qu' aquet refran los castellans ens lo varen robar á nosaltres. Ho dich perque en Catalunya, millor dit, á Barcelona, hi ha tal *pléyade* de cultivadors de la *gayciencia* que segur que si els fés sin pagar una petita contribució per amortisar los deutes del munisipi, no hauriam de pretendrer lo qu' ara 's demana al Estat de que 's fassi deute nacional lo déficit de la nostre Exposició.

Y no es creguin que tots los aficionats á fer versos siguin ja joves instruits y capassos de filosofar lo que escrihuen, cá... n' hi ha alguns que despues de fer una peesia tot fumant un cigarro de regalessia, es posan á jugar á baldufa, ó el seu papá els hi elava una tunyina perque s' han foradat los genolls de las calsas. Tots los teatros están rebent cada dia productos de la inspiració d' aquesta cáfila de alienats que si solsament es pogués declamar lo que escrihuen, hi haurian obras per representar en dias d' innocents durant tota la eternitat.

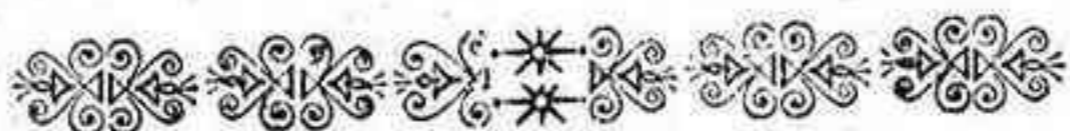
Y qué dirém de los treballs que envian á los varios periódichs que s' escrihuen en la localitat? Aquesta monomania d' escriurer dona gran contingent al Estat, pues es gastan multitud de sellos de cinch céntims que fora igual que 'ls llensessin, esceptuánt los que no tenen los cinch céntims y que han de tirar los fruits de la seva febrosa imaginació per sota la porta de las redaccions.

A nosaltres també 'ns dona profit aquesta extranya afició, pues fem

servir lo paper blanch de tantas y tantas missivas, per borradors, estalviantnos de gastar lo paper que sense aixó gastariam.

Deu fássi que segueixi aquesta fal-lera, pus si bé tira per terra lo refran ingles de que 'l temps es or, en cambi en es fa consum de paper tinta y sellos que dona un benefici relatiu.

SERRALLONGA

Los Reys de Orient

Escolteu nins y ninetas
eixas quatre parauletas.
Se acosta ja la diada
per vosaltres senyalada.
Los reys que al Orient s' están
diu que prompte baixarán
Y us portaran per joguinas,
trompeias, carrils y ninas.
Los sabres y cinturons,
per los que son bons minyons.
Y si son aixeridets
un timbalet ab platets.
Y si algú nd es boi minyó
un látigo, ó bé un bastó.
Per las noyas portaran
lo qu' ellas desitjaran.
Si es que aixeridetas son,
una nina ab polisón.
Si es que son bonas minyonas
unas cuinetas molt mo...as.
Y si alguna es dolenteta
una llarga corretjeta.
També portarán turróns
de abellana y de pinyóns.
Admetllas de sucre y mel
y de crema algún pastel.
Los melindros y tortells
los portarán á farcells.
De borregos y ensiamadas
ne durán deu carretadas.
Y de tot aixó un grapat
vos darán si feu bondat.
Allá al disapte á la nit,
aneu al llit tot seguit.
Y al sentir lo gall cantá
lo llit teniu que deixá.
Y cap á la finestra,
á buscar la sabateia.
Y en ella y trobareu dins,
joguinas y torrons fins.
Lo que 'us dich no es cap engany,
y á deu siau. Hasta un altre any.
Y si veniu fins así,
hasta pendren un bossí,
perque no 'm guagnan vehins,
per escriure redolins.

QUIMET VINYAS.

Al costat de un foco eléctrich
queda 'l gas avergonyit
y al devant del gas, se queda
lo llum d' oli groch y trist;
per xo cada cop que oviro
de tas miradas lo encís,
mos ulls, com lo gas y l' oli,
sento que perden son brill.

FERRER MARULL

Madrid 3 Janer 1889.

Sr. Director. Ja li dich jo que no compon rés lo que passa en aqueixa ciutat de las facturas, en comparació de lo que ocorreix en la capital de las pulmonias. Allá els donan molt que fer lós arrossos, pero aqui las cassolas no 'n donan menos. L' altre dia uns guerreros van assaltar una redacció y prenent la boca d' un empleat per un bussó de correo váren ficarli un diari com qui fica carn de butifarras dins d' un budell de caball; dich de caball perque ara molts anys, jo tenia un oncle cansalader que no n' empleava d' altres.

Avuy deyan alguns que la nobleza rancia está que no hi veu de cap ull per lo nombrament de Marques de Doler-dolar (No sé si ho escrich bé) y es procura indagar si es de satisfacció ó de qué, per mes que 's creu siga de lo primer, pues tres duchs al rebre la noticia els va entrar tals ganas de riurer qu' ab rés podian calmarlos; habentne de dur un á la casa de Socorro, perque de cap manera van lográ que tornés á tancar la boca.

Tocant á Teatros res puch dir-lis de nou. Lo drama de Cabestany ja es á la panera, y ara també resulta que "Gloria," de Cano no es lo que deyan los revistérs, pues imitan aquestos als de la ciutat dels tarugos, dihuen ques dolent lo bo, y bo lo dolent segons el dicta la passió ó 'ls favoritisme.

En Prado ha sigut executat á Paris; lo telégrafo ja 'ls ho haurá innovat, aquí dihuen que 'l tribunal francés l' haguera mort encara que hagués tingut tres cents mil duros per repartir. La esposa del sentenciat está crema da ab Mrs. Carnot perque l' ha mort sense esperar la sentencia de divorsi.

En Sagasta ha pres xocolate avuy ab l' orador de la piga rossa y dihuen que veurém cosas grans.

A. B. C.

IL·LUSIONS

Á MON BENVOLGUT AMICH
EUDALT PERAFITA

Las ilusiones perdidas
son ¡ay, hojas desprendidas
del árbol del corazón.

ESPRONCEDA.

*
**

¿No hansomiat cap vegada
pe'ls encontorns de Nadal
ab la posició elevada
de la montanya pelada
ó ab la rifa nacional?
Quasi ya tinch'la enteresa,
de que no hi há un ser vivent
que aquet somni de riquesa,
no li hagi fet la finesa
d' engrescarli 'l pensament.
¡Quins bogejar! quins projectes!
quins ideas! quins plans!
quins cops mes bons, quins efectes!
itineraris directes
á Xauxa á Paris y á Sants!
Jo m' he vist guarnit ab alas
per l' ample Espay voleijant,
y enlluernant ab mas galas
tota l' aplech de xavalas
del serrallo del Sultan.
¡Ah, senyors, es trist pensarhi!
un pert los seus idoals,
y no dorm, y te desvari....
¡Tanta fé que vaig posarhi!
y á mes de la fé cinch rals.
Tornarme rich, quina ditxa!
m' auria mudat de pis;
per que 'l que tinch per desditxa
te 'l sostre que s, escaguitxa
de tan tronat, infelis!
Condemnat per ma desgracia
á viure en un mal pisot
que no 'm fá gota de gracia,
prop d' aquella *democracia*
de la gent que vá al Ninot.
¡Oh providenci i divina
del alcássar sideral!
Tant que anar curt m' amohina,
y no darne l' englantina
de la *Rifa nacional*.
Jo qu' aquell d a esperava
per sortí de ta is enbulls,
jo que 'l diari ja mirava...
que trovarhi soimava...
quelcom que alegrés mos ulls.
«Te noy, vaig di ab alegria
dant cinch céntims á un baillet,
té, donam la loteria;»
y tot prenentla 'm glatia
el cor de dubtes roblert.
Ab anhel que 'l pit destrossa
'mposo sota un fanal
per filá milló la grossa,
y la memoria m' endossa
lo meñ número cabal.
Com tinch la memoria flaca
portava la apuntació,
me la trech de la butxaca
y del mateix mete y saca,
es vá morir ma ilusió.
¡Mil cinchcents quarante quatre!
busco án' els premis majors
com un brau que vá á combatre...
¡Redeu! Si tinch alií un catre,
hi caich ab tot lo mèu cós.
Ya que la grossa hi errat
aguayto el premi según,
pus d' ambició may n' he estat....
tres mil cinchcents ¡voto al mon!
jo tinchel cinchcents pelat.
Vaja, mirem la tercera;
O ab poch ja seré feliz

pu' arreplegui una friolera
per pagá á la bugadera,
y per mudarme de pis.
Senyó, aixó son cosas vostres;
¡Oh! gran Deu tot poderós
vos diré cent pare-nostres,
y á ná hora de las postres
ja 'm recordaré de vos.
Aixís á Deu li pregava
ab aquet y altres istils
jo no se si m' escoltava,
y el cinchs cents pelat buscaba,
el cinchs cents pelat... ¡ni els mils!
Vaig fugir petant de dents
fins á l' escala del port...
y eom si aquells bastiments
sabessin la meva sort,
Com un boig plé de furor,
vaig cridá ab amarchs accents:
Pueblo imbécil y canalla;
¡vols una victima? toma,
ytiro al mar, ab gran rialla,
(no el meu cós, que no es «e palla,»
la lotería, no es broma.

Y després tornant enrera
vaig pensar mes sossegat:
quina venjansa mes fera!
no sé si aixó fá tronera,
pero he quedat descansat.

FREDERICH OLIVÉ.

Per dillunes pre-
para lo benefici de
la distingida prime-
ra actriu D.ª Car-
me Parreño, en lo

Teatro de Romea.

La funció es molt escullida. Con-
sta del drama del Sr. Borda (autor
de «Sed de Justicia) que té per tí-
tol «La pagesa d' Ibiza». Lo sim-
pátich tenor catalá, Sr. Puig, can-
tará dos ó tres romansas acompa-
nyantlo al piano lo llorejat compo-
sitor D. Eussebi Bosch, en obsequi
á la beneficiada; y per fi de festa es
posará aquella comedia que fa riur-
rer tant, original del nostre estimat
director que s' en diu: «¡Recuerdo
eterno!»

Sabém que lo *pedido* de localitats
es gran; de manera que no dubtém
pas en adelantarnos á dir que hi
haurá una tan numerosa com escu-
llida concurrencia.

La malaltía que sufria lo fill pe-
tit, (*Augusto*) del nostre íntim amich
lo distingit primer actor del Teatro
Catalá, D. Lleó Fontova, ha tingut
lo desenllás que presumiam.

Rébi la familia del finat, lo pé-
sam de tots los redactors de «La

Tomasa», que s' asocian de cor ¡a
sentiment que déu embargarlos.

No n' hi ha pochs que' han aga-
fat per blanco dels seus tiros lo
marquesat de D. Francisco.

Enveja, D. Juan, enveja!

Encara s' preparan mes *banque-*
tes. Aquesta gent tot ho arreglan
ab menjar. Homes, aixó fa massa
golafres!

Ja están enterats si los nostres
antichs Fivallers ho arreglavan
aixís? No sé pas ahont s' ho dehuen
ficar...

Lo Sr. Dellonsàs ja ha trobat
imitadors. Una rateta de redacció
ens fa cárrechs perque en lloch de
escriurer *petit* diu que varem es-
criurer *patit*. Eh? que tal? promet
lo noy...?

No cal pas que se li pegui cap
surra.

També hi ha un romanso que
vol imitar lo nostre text. Ja fa avi-
sos *jocosos*, aviat deurá fer movi-
ments de port, etc. Rés... l' origi-
nalitat es el tot.

Sabém que el papá de «Laus Sa-
cra» lo va fer anar al llit sense so-
par després d' una bona reprimen-
da.

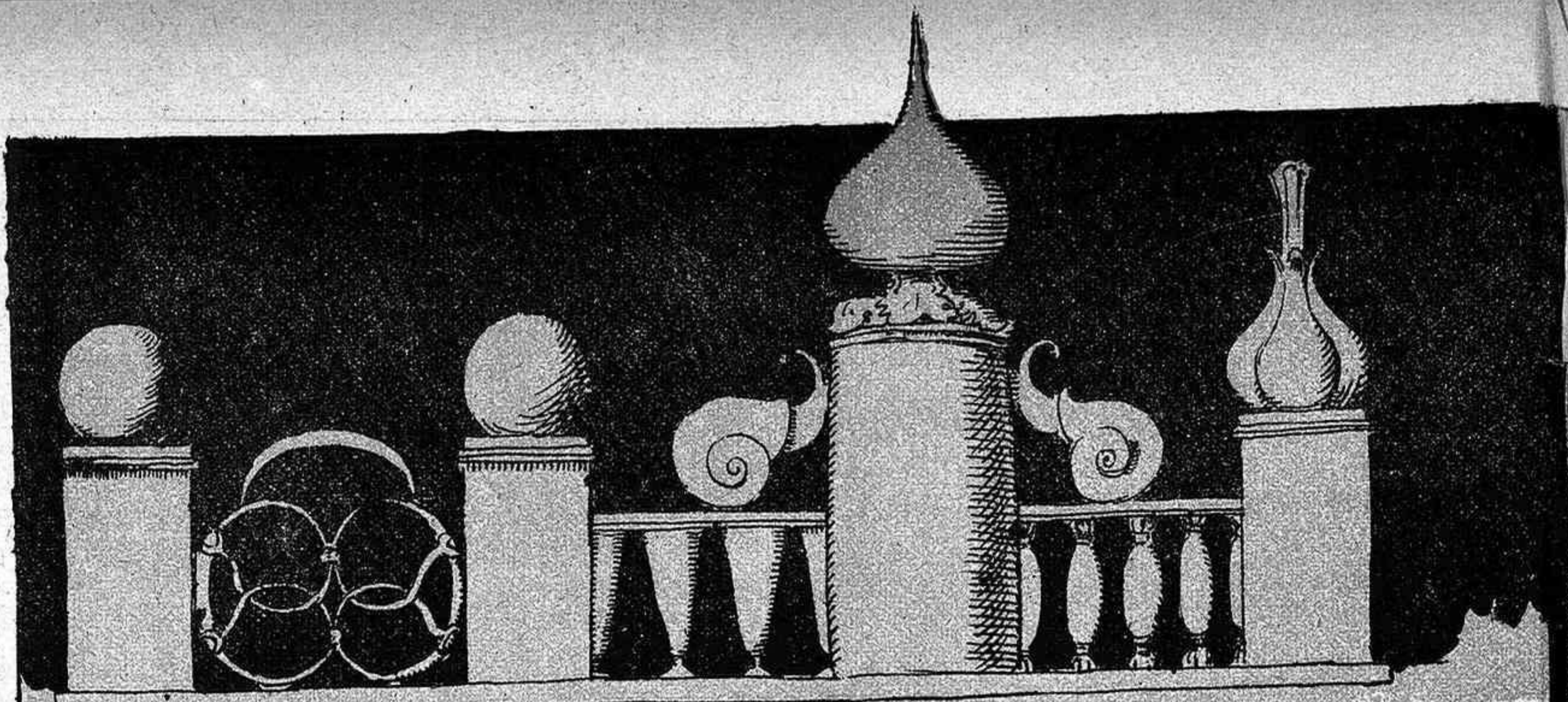
Ho sentím de totas veras. No
podiam pensar aquest resultat.

Ja han vist que en lo benefici de
la Sra Parreño, cantaré dos roman-
sas lo tenor Sr. Puig. Aixó no vol
dir que si se l' hi demana no don-
gui un altre plat. Ja sentirán qui-
na veu!

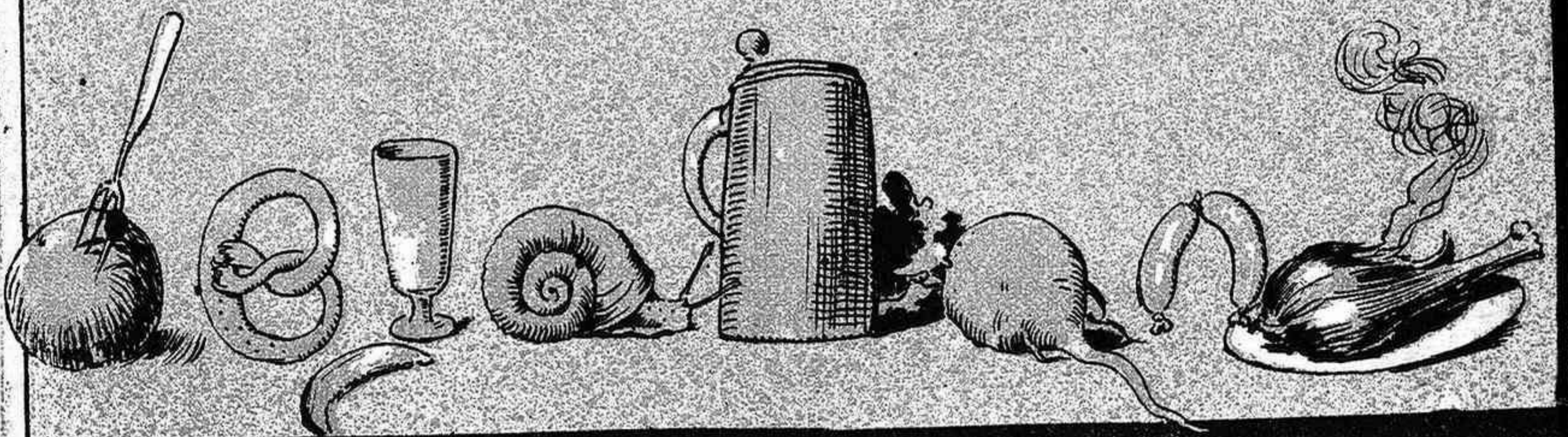
Si volen seurer ja cal que no s'
adormin. Ahir tenia despatxat fins
la fila 15.

Los conservadors volen que ya
que s' ha recompensat á D. Francis-
co, es recompensi també al Sr. Coil
y Pujol Ab aixó tenen rahó. ¿No 's
vá distingir en la epidemia? Donchs
que 'l fassin duch del microbi.

O del paquet.

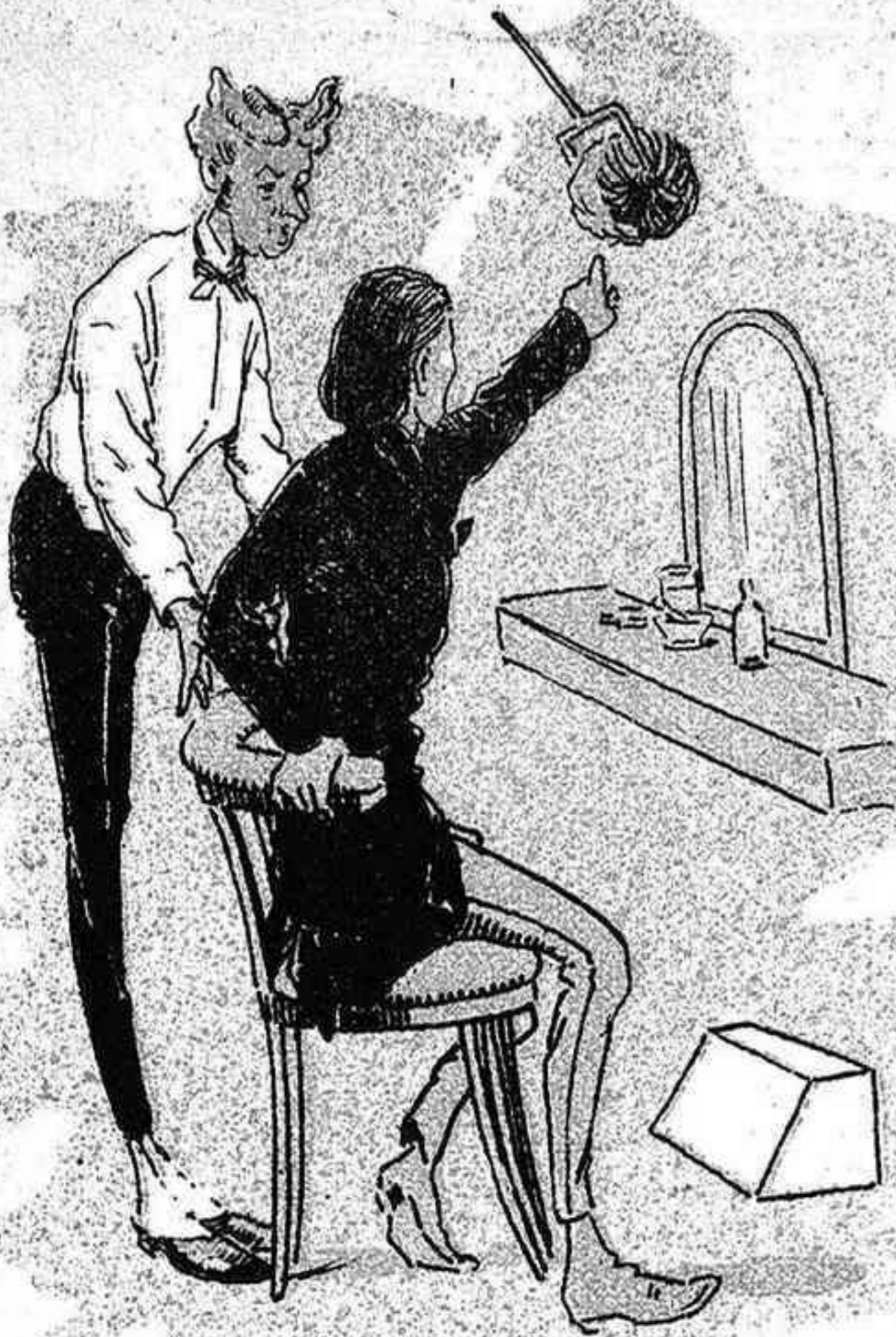
Escultura Gastronómica

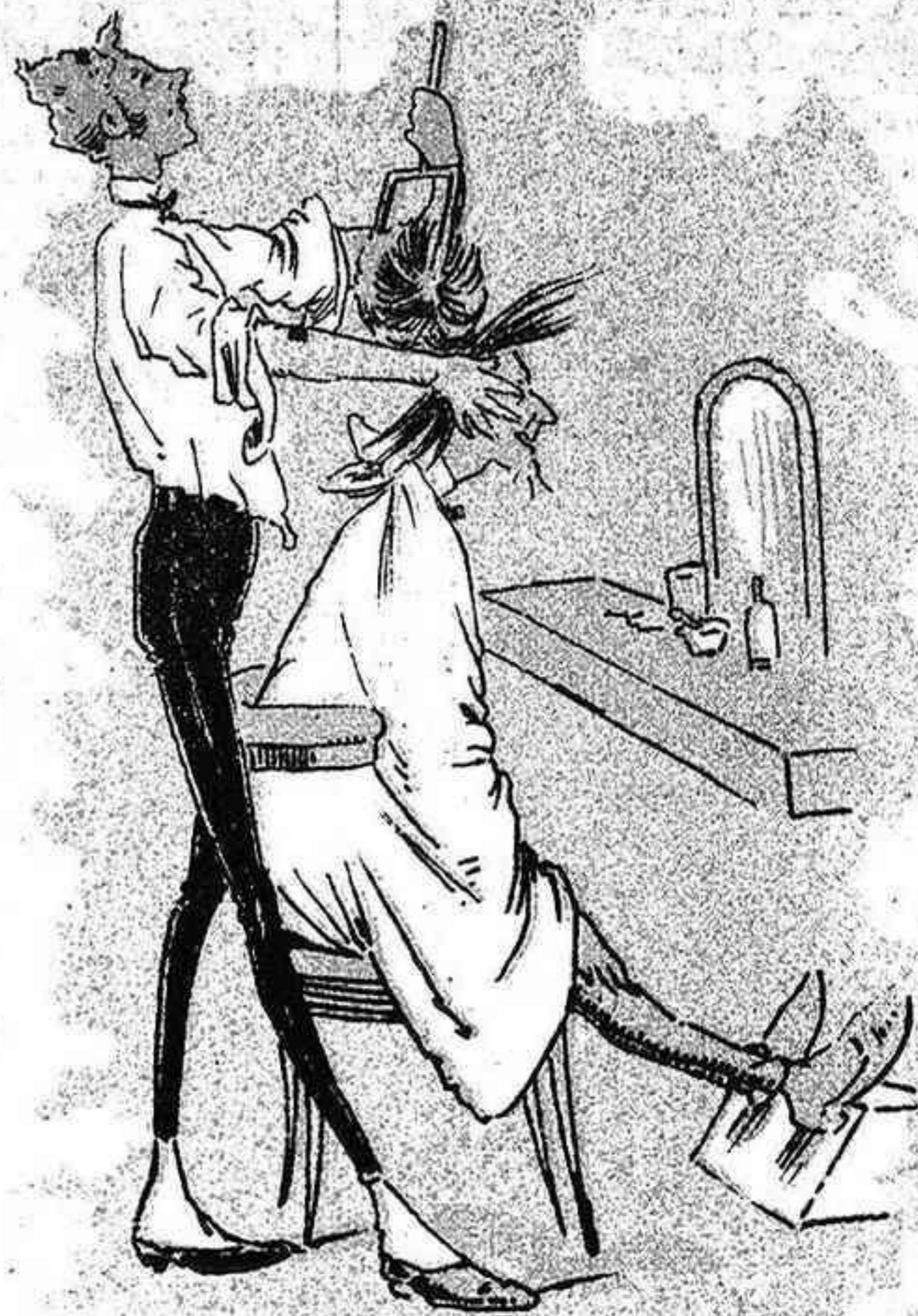
—Deu cèntims!... Ja trobare un puesto de franch.

—Vols una nina?
 —Mes m' estimaria un nina?
 —(Qu' igniscentia)

Sistema Raspall

—Qu' es alló?
—Lo nou sistema

—Qué l' hi sembla?
—Bé

—L' hi faig mal?
—No... o... o...

—Y ara? ... vaja no: 'm vinga *de voler*
qb bromas...!

TORNARAN

Volverán las oscuras golondrinas
de tus balcones los nidos á colgar...
Bequer.

Tornarán á pujà 'ls escombriayres
pel pisos del vehinat,
à pesar de las órdres molt enérgicas
qu' en *Paco* va donar.

Tornarán á sortir per Carnestoltas
certs *tipos* disfrassats
y després sortiran á lluhí 'ls traps
aquells - del dijous sant.

Tornarán á sortir clavells y rosas
allà pel mes de maig;
y després sortiran *les gayes nines*
quan fassin jochs florals.

Tornarán á votar *morts y guindillas*
quan fassin concejals,
y també sortiran cuan sigui *Còrpus*
las trampas y gegants.

Tornará don *Anton* á fer viatjes
com va fer temps atrás,
sent facil que no passi per Sevilla
per pór de se xiulat.

Tornarán altre cop á disputarse
Llauders ab *Nocedals*...
y els vint rals d' un taló que vaig gas-
jaquells... no tornarán! (tarme)

LLUIS SALVADOR

QUI FOS MOCADOR

¡Ay filla! que m' agradaria!

Si pogués de ton bell cap
serne lo mocador nena,
à tos metxóns tan daurats
que son de lo Sol enveja,
tot tocantlos ab orgull,
'ls contaria la pena
que 'n farian, cuan afrech
estaria ab tas orellas,
ni menys los diria may,
igual que á ta fina trena,
que 'ts rossa com un fil d' or,
que 'ts gentil com l' oroneta,
que 'ts alegre com lo Maig,
que 'ts com l' auba de riallera,
que 'ts hermosa com la fló.
que 'ts rescá com la rosella,
que 'ts l' aurçola de l' amor,
que 'ts de los estels la reyna,
que 'ts en fi 'l tresor inmens
de valoradas diadenas.
¡Oh si fos ton mocador
que 'n fora de felis nena
estante sempre xiu-xiu
mormorant á cau d' orellas!

ANTONET DEL CORRAL.

Lo meu desitj

Voldria, nena bonica,
ja que l' cor m' has traspasat,
que al amor que jo t' professo
corresponguessis iormal.

Voldria, un cop m' estimessis,
gosar lo plaher inmens
de tenirte entre mos brassos
transportantnos en un cel.

Fins voldria, al altar durte
y sentir lo teu dols, si;
pero mes m' estimaria
la fortuna d' en *Rösdchil*.

P. BROT.

Mediant la fiança d' unas quantas
pessetas, Millán Astray ha sigut po-
sat en llibertat. Ja n' hi ha un...
Torna á aguantar.

Ja l' hi ha sortit un grà al nás
ben malehit á D. Francisco ab lo
Sr. Gassull.

No veu mes que á n' ell, ni mira
mes que á n' ell, ni es recorda mes
que d' ell. Ara l' ha pegada ab lo
pergamí. Es alló del llimách: sem-
pre á l' ayguera, sempre á l' ay-
guera.

Aquet pensament del llimách es
de 'n Santos Parra; no volém res
que no sigui nostre.

Diu que la primera vegada que 'l
Sr. Rius es va sentir nomenar Mar-
qués, va tornarse tot roig.

De qué debia ser?

Lo antiquíssim y tant barbateijat
pensament: «La vida no es mes que
una curta detenció eu la antesala
de la mort,» ja se sab de qui es: de
R. Alonso.

Tant que va sentir morir-se lo
meu avi sense coneixer l' autor...

També es d' ell aquest altre: Es-
coltin bé, qu' es sublime:

«La mort de la mort, fora la vida
de la vida, aixís com ara la vida de
la mort, es la mort de la vida.»

Eh? qué 'ls hi deya? Torníuho á
llegir. Veuran quanta filosofia en-
clou aixó de la mort y la vida y la
mort y la mort de la vida, etc.

Aun hay Balmes, Veremundo!

Perque vegin nostres lectors si
hi ha tipos que mereixen portar *al-*
barda, qu' hem rebut una carta d'
aquest *Vigia* que s' empenya en ser
home y darnos llistons d' ortografia.

En dit document d' aquest literato
hi ha las següents frases y parau-
las. Vagin llegint: *Cashi—ha la an-*
terior—hanirán—contesti ho no—
ha 'ls seus caixistas.—Y diu aquest
idiota que vol enviarnos un *catálech*

perque aprenguem d' escriurer.

Y tants carros que s' encallan
per falta de tiro.

La Publicitat y *La Nación* fan
com los enamorats; ja feya massa
temps que duraba la pau.

La primera ja comensa á buscar-
li el cós.

Señora *Nación* no jugui ab gats,
creguim. Un día ó altre ensenyan
las unglas.

Lo Diluvi á dit que el señor *Paco*
li deu lo Marquesat á n' ell.

Aquet Diari en té moltas y bonas.
No en balde es el que guanya mes
diuers de tots los del coro.

Els que vagin dientli l' órgan
de las clavagueras...

*****

SEMBLANSAS

En qué se sembla un vestit á un
ministeri?

En que s cambia tart ó aviat.

En qué se semblan los chinos als
gosos?

En que portan cúa.

En que se semblan los richs als
pisos?

En qué tenen cuartos.

En qué se sembla un marqués á
un capellá?

En que té corona.

En qué se semblan los ulls á las
Corts?

En que s' ovren y 's tancan.

En qué se semblan los toros als
matalassos?

En que se pican.

En qué se semblan los ulls de
poll als barómetros?

En que senyalan lo temps.

En qué se semblan los ous als
caballs?

En que 's ferran.

En qué se sembla un diputat á
una pilota?

En que vota.

—

En qué ens semble las personas
á un arbre?

En que tenim tronch.

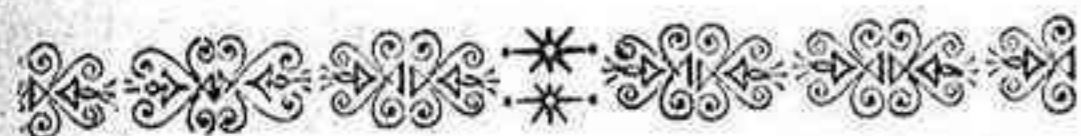
En que se semblen un gall á una
montanya?

En que te cresta.

En qué se semble el «Tio-Nelo»
á cert arcalde?

En que fá bunyols.

J. N. ALIAS.

¿Que es l' amor?

¿Als vint anys, noya, no sabs encara
amor lo que es?
si que m' estranya que á ta edat, Clara,
no pensis mes.

Los poetas dihuen sens cap reparo
que es don Amor,
lo fill de Venus, un nen molt raro
que 'ns fletxa 'l cor.

També ells nos contan que es un martiri
dels mes dolents,
donchs causa febre, frisó y deliri
y altres torments.

De tantas cosas com d' ell s' explican
no 'n creguis cap,
perque son máximas que sols capfican
al que res sab.

Jo que bons llibres sempre llegeixo,
per fi he trobat
de lo que n's contan y que apart deixo,
sols la vritat.

L' amor es cosa que jo se nena
bastant del cert,
puig lo que 's troba buscat ab pena
may mes se pert.

Jo de tants dubtes te puch ben treure;
l' amor no es mes...
si acás al vespre vinam á veure
y 't diré 'l qu' es.

A. ROSSELL.

CANTARS

¡Ingrata! ja no me estimas
després de gastarme els rals.
Lo que 't falta de vergonya,
á mi 'm sobra de bon Jan.

Sapigués trobá una noya
de bon genit y cacau,
de segú, que tot lo día
l' estaria demanánt.

A mi m' agrada que ploqui
ó que fassi un vent mol fort.
Y així la vista contempla
quadros bonichs y d' arrós.

Quan surto sempre á passeig
y vaig ab tú nina maca,
procuro sempre portá
dos ó tres pessetas falsas.

J. CASANOVA.

MOVIMENT DEL PORT

Berganti «Clos» ab cargament de
notas *crystalinas*. Olé!... A la ordre
de Y. S. Vicher.

Es creu que dit consignatari anu-
lará el pedido.

Brich-barch-brut «Aribau 8.»
Capitá «Manaya» Carregat ab tots
los Porrns qu' habia dut, s' en tor-
na al llit.

Per motiu de la gran venda de
sigrons que s' acentúa, ara farà un
viatge diari.

Fragata «Barra... de ferro.»
Capitá «Fetje de rajada» Ha sor-
tit per las Islas del Any que vé, ca-
rregat ab las pistolas al pit (vulgo
felicitaciones) qu' han sobrat.

Consignataris. «Butxacas explo-
tadas» Per tot arréu.

Barcassa «Incógnit».
Capitá R. de B. Per varias direc-
cions abarrodat de jamons (vulgo
pernils vins, salsitxons, latas (vulgo
llaunas.)

Ha eixit de la Babel-Exposició
y el Vigia (No, la criatura) no ha
pogut veurer ahont se dirijia.
El vent bufava cap al Carrer de
Pelayo.

Vapor «Wolgnemutt.»
Capitá «Aurora» Está fondejat
frente la Secció marítima esperánt
cargament de cinquenas. Un *bar-*
quillero ab unas grans patillassas
cada dia hi porta un bot de prome-
sas. Al casco del vapor ja s' hi fan
musclos.

Barea de Bou «Esperansa»
Patró' Nas- didal.
Surt cada dia per «Cap de Creus»
á veurer si pot pescar alguna
cosa.

Un company seu ha pescat un
peix dels que 'n dihuen Coronas.
Ell ni un *barretet*.

Telegramas particulars

de LA TOMASA

Gracia, 2-3 matí.—Gran matan-
sa de inofensius coloms en presen-
cia de la autoritat, per alguns indi-
viduos que 's creu procedeixen de
Cafrería.

S. Petersburg, 2-4 id.—Lo céle-
bre tenor Gayarre va emitir, en la
última ópera que va cantar, unas
notas *crystalinas* que varen pasmar
á la concurrencia.

ALSINELLA

Madrid, 1-3 id.—La gaceta ha
fet Marques á D. F. de P. R. y T.
No s' ha alterat l' ordre.

Madrid, 2-4 id.—Lo banderille-
ro Manene ha mort de una cuquida,
com diria lo diputat Mitjons.
Ho sentim.

Berlin, 4-7 id.—Bismarck está
molt grave y es tem un fatal des-
enllás. No vol enviar á buscar al
Dr. Odet. Que burro!

ANUNCIS

Discursos de 'n Nas-didal ab
un prólech laudatori degut á la brillan-
ta ploma de 'n Cras Balcons. Consta d,
un tomo en fólio. Preu: Pagantlo á
plassos, s' entregará de franch. Al con-
tado hasta 's donará un bifistecá ab pa-
tatas ó dugas truitas á la francesa; pa
y vi.

Una senyora viuda ab dotse ó
tretse criaturas desitjaría contraurer
segonas nupcias.

Ab lo que tenen los nens del primer
marit podran viurer espléndidament.
Ella no es guapa, pero s' ho pensa.
Es algo vella pero *muy remimosa*.
Carrer dels Nanos. Tenda de cam-
panya.

Al carrer de la Sabiduría, ten-
da del Progrés se venen baratas las
NOTAS CRISTALINAS
que se verteixen en lo Teatro del Circo
del Carrer de Montserrat, cantó al Hort
de l' Alsina.

Dos cantos me han conmovido
á mi paso por la tierra;
el último de mi madre
y el primero que te di.

Deixuplinas de pell de burro per las
criaturas insolents qu' escrihuen anó-
nims plens de faltas d' ortografia.

CORRESPONDENCIA

A. del Corral.—En lo número passat va
olvidarse lo cajista de compondre lo seu nom
al peu de duas seguitillas. Dispensi.

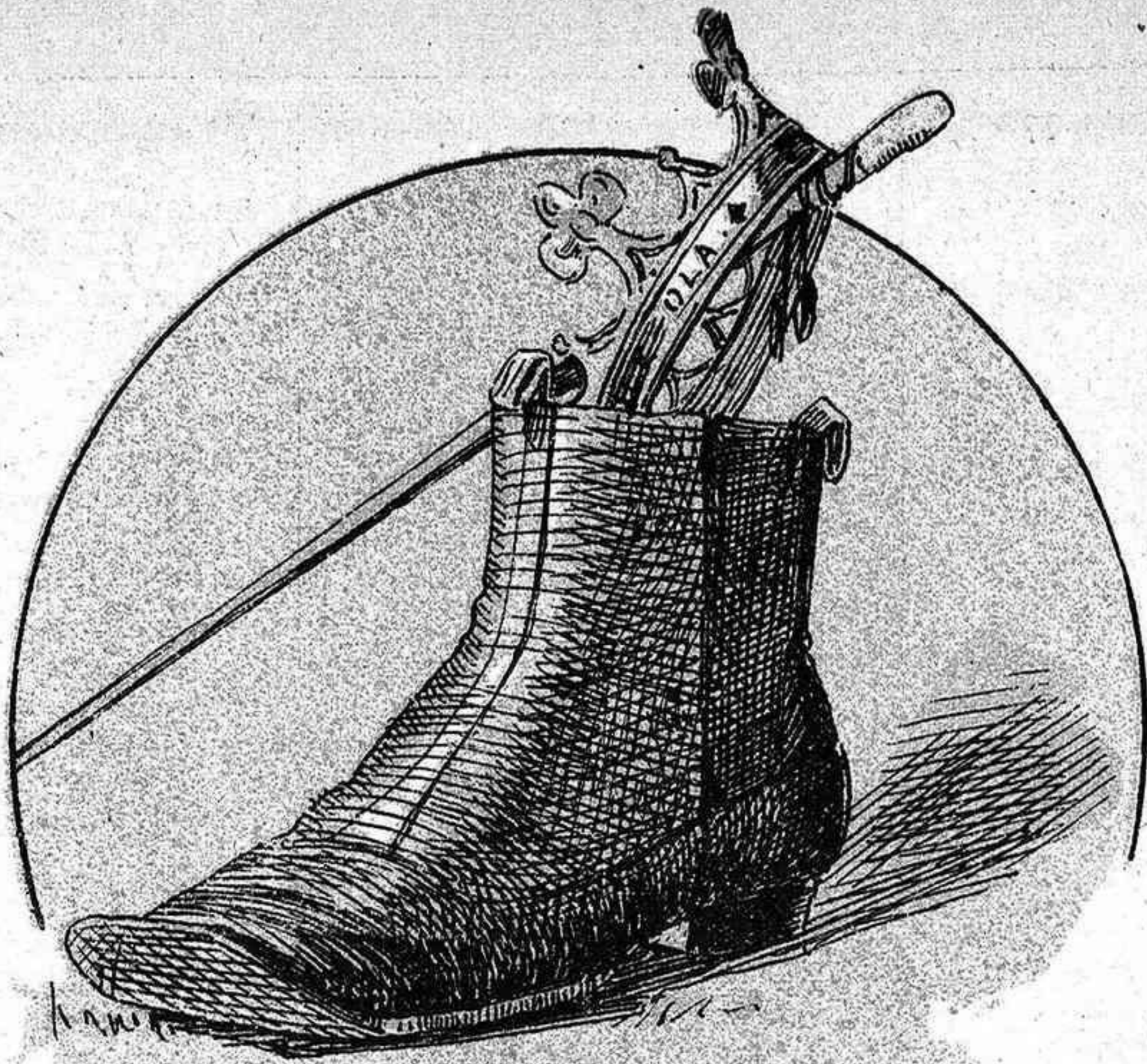
J. Marrull.—Palamós —Envihi alguna cosa
home, siga treballador.

A. Rosell.—Ya ho veu. No pot pas quei-
xarse.

Dr. Tranquil.—Tingui una mica de pacien-
cia qu' estem atestats d' original.

R. Stor.—Si, senyor. Ara han comprés
ahon han de escriurer: en las comunas. Per
últim ho han encertat; allí están en carácter.

S. Font.—Hem pres nota.

La Sabata d' en Quico

XARADA

I

À MON DESCONEGUT AMICH F. O.

Lo procedir de vosté en efecte m' estranyat, ¿mes sap lo que m' he pensat? que ha d' esser algun trapassé Com que m' conta mol formal que 'l que he fet no ha estat del cas li contesto: que 'n tal pas vosté hu-dos fent lo total. Mes anemsen cap alló de l' exemple de la noya; ¿sab qui era ella! una baboya! tenorio de carreró. Ya 's veu que 's va aixecar tart per desgracia en aquell dia, ¿posta, que algú li diria que la tal era un dos quart! Y sent *cuart-inters-segona* la sua fatta y resca. *tres-dos* que l' astucia y 'l y 'l gel no comprega de cap dona. Posi esmena en son tributl, que conquistant, ó escribint, si es cert que no está dormint per forsa y te mólt pa 'l ull. Que tres fent tant la patota encare equivocca 'l tret, ya 's veu demostra cla y net que 'n lo joch, no enten pilota. Ya sab donchs perquè l' objecte de que, eix xaval de.... CARRER no hagi *dos-girat-primer* lo seu desit, at projecte.

ANTONET DEL CORRAL.

II

En tres-prima, lo nebot de la senyora Delfina, dos tanta afició taurina que s' ha comprat una tot.

P. BROT.

PROBLEMA

Partir lo número 147 en quatre parts de manera, que la primera sumada, la segona restada, la tercera multiplicada, y la quarta dividida, per un mateix número donguin totas igual resultat.

UN-ESTUDIANT MURRI.

ANUNCI

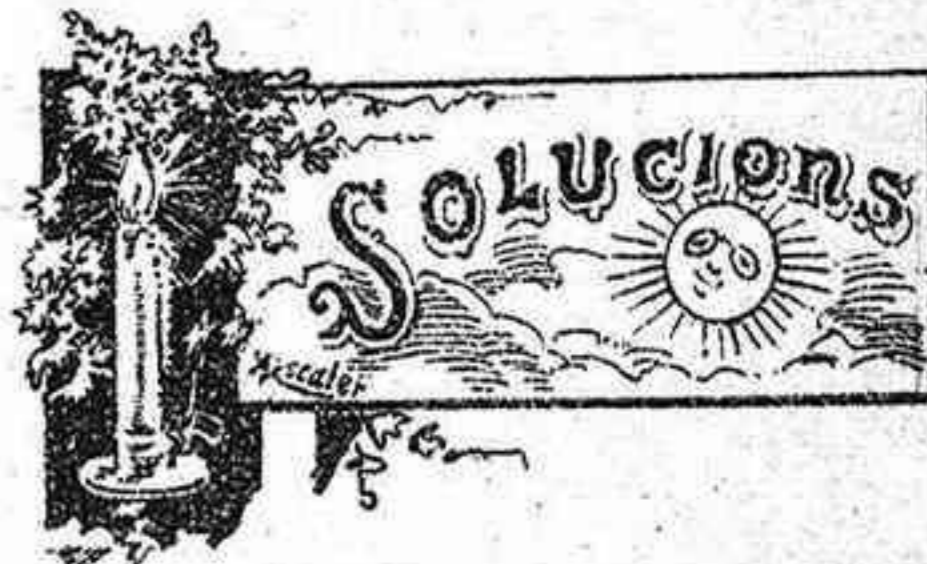
Es vent una *cuarta-sis*, molt bonica y es feta cinch nou. Cualsevol que *segona* vulgui comprá que 's dirigeixi *dos-Invertit* carré cinch San *prima-tres* en total que allí l' informaran

UN-ESTUDIANT MURRI.

LOGOGRIFO NUMERICH

1 2 3 4 5 6 7 8 9—Sinonim de Comercial
4 5 7 5 3 8 6 5—Nom de dona.
4 5 3 1 2 7 5— Id. id.
2 1 8 9 8 5— Id. id.
1 5 3 8 5— Id. id.
3 8 7 5— Id. id.
5 6 5— Id. id.
1 8—Nota musical.
9—Consonant.

Nox Ros

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada I.—Emilio.

» II.—Casimiro.

Sinonimia.—Pots.

Mudansa.—Munda.

Logogrifo.—Romant.

Problema.— $35 + 5 = 40$

$45 - 5 = 40$

$8 \times 5 = 40$

$200 / 5 = 40$

288

LA TOMASA.

PERIODICH IL-LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . 0'50 pesetas al mes.

Número corrent. 10 céntims.

Atrassat. . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á la LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY Administració y Redacció de dit periodich, carrer de Sant Pau, 56.

Lit. Barcelonesa, S. Pau, 56—Barña.